

omgjøre dem, endstjøndt jeg heller ikke paa nogen Maade kan anerkende det for at være et socialistisk Angreb at røre derved. Jeg tilraader det heller ikke; men jeg mener, at den Indkomstskat, vi søge at slaa fast, skal, om jeg saa maa sige, falde som et Leppe over et urent Gulv, ikke saaledes, at det bringer Ujevnhederne i Gulvet til at forsvinde, men saaledes, at det udjevner dem og gjør Overgængene mere bløde, eller for at bruge et andet Billede: Indkomstskatten skal falde som et let Lag Sne over en frosten Pløjefjord; derved falde ikke Ujevnhederne i Plougturene bort, men Overgængene blive mildere, og jo tykkere et Snelag der falder, desto mere ville Ujevnhederne forsvinde. — Den finansielle Dovedbetragtning, som jeg gjentagne Gange har søgt at gjøre gjældende i Henseende til Balancen, er bleven kaldet „doktriner“, fordi den skulde ville opstille en vilkaarlig Maalestof for de Fordringer, vi maa stille til Balancen. Jeg tror ikke, det er Ret at betegne min Betragtning saaledes, thi det er ikke nogen vilkaarlig Maalestof, jeg opstiller, men tværtimod den samme Maalestof, som Finantsbestyrelsen selv har opstillet, idet man er gaaet ind paa Forpligtelsen til at udrede bestemte lovmæssige Uddrag, og jeg siger, at vil man i fuldeste Maade loyalt opfylde saadanne indgaaede Forpligtelser, saa er det, at den Maalestof, jeg søger at holde fast, kommer til at blive den gjældende. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds kom til at onitale de preussiske Statsobligationer. Jeg har isjor deltaget med ham i en Hensjilling til Ministeriet om at søge realiseret en større eller mindre Del af de preussiske Obligationer, der nu bero i Reserveconden, idet jeg med ham mente, at en større Mængde af et enkelt Papir altid frembyder sine Vanskeligheder, og at Kursforskjel under mulige Afsetningsforhold faar en langt større Betydning i dette Tilfælde, end naar Reserveconden bestaar af mangeartede Papirer. Vi tænkte os den Gang, at navnlig engelske og russiske Papirer maatte paa en heldig Maade kunne afløse de preussiske, men jeg er senere bleven noget betænkelig ved at give et saadant Raad. Vi have nemlig allerede med Hensyn til et af disse Omsetningspørgsmaal faaet, jeg kunde gjerne sige, en eiendommelig Dplysning, nemlig om den bestjendte Ombytning af de 4 pSt. preussiske Papirer, og denne Dplysning, der meddeles af Statsrevisionen, gaar ud paa, at det Gaab, man knyttede til en højere Kursnotering af de sidstnævnte Papirer i Modsetning til de førstnævnte, er slaaet feil, idet netop de 4pSt.s Papirer staa forholdsvis højere for Diebliffet. Dette viser igjen, at enhver Beregning, som en Finantsminister vil opstille, er upaalidelig, den ene kan have eet Syn paa Pengemarkedets Forhold og den Anden et andet, men det er vistnok ikke heldigt, at Bestjaffenheden af Reservecondens Midler gjøres afhængig af et saadant tilfældigt Syn.

I det Hele er vor Reservecond jo i Grunden slet ikke nogen Reservecond. For at være dette, skulde den have den Egenstaa at kunne træde til, naar det kniber, men vor Reservecond er netop af den Art, at den under saadanne Forhold er ubrugelig, idet dens fleste Midler da ikke ere affattelige. Hvorledes en Reservecond skal kunne skabes, har det ærede Medlem for Maribo givet nogle Antydninger af; bestemte Raad har jeg imidlertid endnu ikke hørt fra ham. — Inden jeg slutter, skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning, der nærmest er rettet til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), som jeg desværre ser ikke er tilstede. Jeg ønsker ikke at blande mig i hans Strid med hans Kontrapart (Berg) ligeoverfor, thi jeg ønsker ikke paa nogen Maade, man skal tro, at jeg anser mig for at være mere kompetent end nogen af de ærede Herrer til at have en Mening om de Forhold, hvorom Striden imellem dem dreier sig. Jeg beklager, at dette Kompetencepørgsmaal er blevet kastet ind i Striden, og ærlig talt forekommer det mig i Grunden at være det samme som en Falliterklæring fra de Herrer's Side, der med saa megen Over tage Universitetet og de dermed forbundne Institutioner i Forsvar, naar de lægge et saadant Kompetencepørgsmaal i Bægtkaalen, thi skulde en Forsamling, der er kompetent til at negte enhver Skilling til disse Institutioner, ikke ogsaa være i Stand til at udtale enten en bestemt Tillid eller Mistillid til dem? Det ærede Medlem for Kjøbenhavn har stillet sin afgjorte Tillid til Universitetet og disse Institutioner i Modsetning til den Mistillid, der er udtalt af de ærede Medlemmer for Veile Amt (Berg og Th. Nielsen), og her staa altsaa Paaastand imod Paaastand; men det forekommer mig tvøvrigt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn allerede har givet en Veiledning til Stridens Løsning, idet han nemlig væsentlig har bygget sin Tillid paa den videnskabelige Anseelse, som det danske Univeritet nyder i Udlandet, medens den Mistillid, der saa tydelig er kommen til Orde fra de Herrer paa den modsatte Side, er bygget paa den Mistillid, der i højere eller mindre Grad er tilstede rundt omkring i vort eget Folk overfor Universitetet og de derfra udgaaede Embedsmænd. Dette forekommer mig som sagt at være en Veiledning til at bedømme Forholdet, og jeg for mit Vedkommende maa da udtale, at jeg knytter mig til dem, som i første Række fordrer, at den danske Højskole skal være i Stand til at skabe sig Anseelse og Tillid i vort eget Folk; om Anseelsen i Udlandet da kan komme samtidig dermed eller ikke, faar at være, den kan undværes.

Fredertiksen: Den høitærede Finantsminister spurgte mig igaar, hvilke Papirer jeg da mente, at han i Stedet for disse preussiske Statsobligationer skulde lægge i Reserveconden. Jeg har let